

F---N
PUTOVIMA
Frankopana

Izdavač:
Primorsko-goranska županija, Adamićeva 10, Rijeka

Za izdavača: Zlatko Komadina
Ilustratorica: Margareta Peršić
Tekstopisac: Veliđ Đekić
Lektorica: Lidija Toman
Produkcija: Prospekt d.o.o., Rijeka
Tisk: Kerschoffset d.o.o., Zagreb
ISBN: 978-953-7221-85-0

Svojeglavi štapić

Tko ne zna mjeru, sve će mu ispasti krivo.

Sadržaj slikovnice isključiva je odgovornost Primorsko-goranske županije.

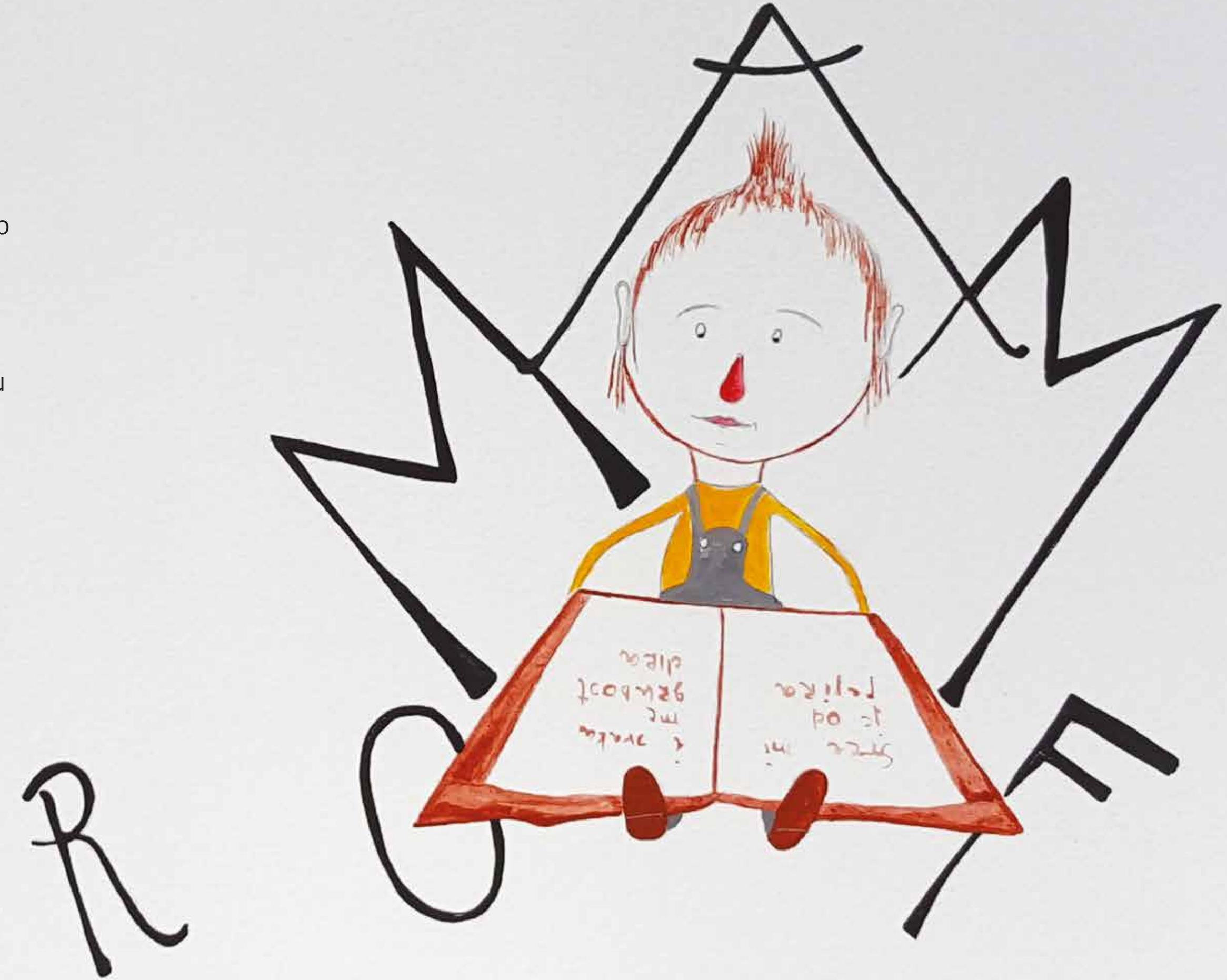
Za više informacija posjetite:
www.frankopani.eu, www.struktturnifondovi.hr

Rijeka, 2019.
Copyright © Primorsko-goranska županija

Projekt Primorsko-goranske županije „Kulturno-turistička ruta Putovima Frankopana“
sufinancirala je Europska unija iz Europskog fonda za regionalni razvoj.

Čim je naučio prva slova, Fran je želio čitati. U kućnoj knjižnici bilo je raznih knjiga. Debelih i tankih. Za djecu i za roditelje. Šarenih i onih samo sa slovima. Onih što su se držale ozbiljno i onih što su koricama nasmijavale.

Jedna polica je za njega i njegovu sestru Anu. Puna je slikovnica. Tu možeš listati stranice s pričama koliko ti srcu drago. A onda se vani istrčati. Da provjeriš koliko su ti brze noge.

Ana i Fran radoznala su djeca. Ponekad zavire u knjige što ih čitaju roditelji. Naročito one što stoje na polici visoko. Jedna im je baš zanimljiva. Puna je tajnih znanja o tome kako postati čarobnjak.

– Jesu li čarolije moguće? – pitao se Fran.

– Neki odrasli kažu da nisu, drugi odrasli kažu da jesu. – rekla je Ana.

FRANKOPANI

Komu vjerovati? Najbolje je pitati mamu i tatu. On je knez Frankopan, gospodar Kraljevice, mogao bi znati. Ali onda će također znati da su Fran i Ana posegnuli za najvišim knjigama. I uzeli u ruke jednu koja nije za djecu. Nije to velik nestašluk, ali je ipak nestašluk.

KRALJEVICA

- A da mi sami provjerimo to s čarolijama? – upita Ana.
- Pogledaj, na kraju knjige umetnut je drveni štapić. Kraj njega piše da je čaroban. S njime se dobivaju posebne moći.

– Možeš misliti koliko je to istina. – nepovjerljivo će Fran. – Baš bi tu stajao. Samo tako, svima na dohvatz ruke. Pročitaš u knjizi kako djeluje i puf!, već si čarobnjak.

- Pročitala sam nekoliko stranica i mogu pokušati. – reče Ana.
- Ne bi smjelo biti teško. Uzet ću štapić u ruku i kazati mu da nešto stvori. Ako nam se to ne bude svidjelo, zapovjedit ćemo mu da to nestane.

Proba je odlično uspjela. Fran je poželio komad torte. Onakve kakvu je pravila mama, s kremom punom badema i grožđica. Da je smjesta hoćeš pojesti. Ana zamahnu štapićem i puf!, torta se stvori na tanjuru. Ana je poželjela crvene cipelice i puf!, već stoje pred njom.

– Baš je sjajno biti čarobnjak. – zaključiše brat i sestra.

Cijeli dan stvarali su što su poželjeli. Loptu, lutku, bojice, kapu, čak i romobil. A zatim su učinili čarolijom da to isto nestane, ako im se tako prohtjelo.

Novo jutro donijelo je nove čarolije.

– Da probamo stvoriti nešto veće? – predloži Fran. Želio je jače iskušati svoje tek stečene čarobnjačke moći. Ana poželi veliku kutiju za njihove igračke. U koju će sve stati.

– Tata se ionako ljuti što ih nalazi svugdje. Mama kaže kako nam zbog njih treba veća kuća.

Puf! I kutija je stajala pred njima.
Plava, velika, s otvorima kao
prozori. Čak je imala krov, poput
male kuće. Ne zna se tko je zbog
kutije bio radosniji, Ana i Fran ili
igracke.

– A da probamo stvoriti našu novu kuću? Veću, da mama i tata budu zadovoljni?

Ana zamahnu štapićem i, vjerovali ili ne, stvori se kuća. Da kuća?! Bio je to pravi pravcati kaštel. Krasan, pored mora. Sa zidinama i šternom u dvorištu.

Ana i Fran stajali su usred dvorišta kaštela. On je bio mnogo više od onoga što su poželjeli. Pogledavali su prema visokim zidinama što su ih okruživale. I uplašili se da ovaj put nisu pretjerali. Što će im reći roditelji?

– Kućo, nestani! – zapovijedi Ana. Štapić bi je dotad uvijek poslušao, ali sada se ne dogodi ništa. Djevojčica je stajala zbunjeno.

– Kućo, nestani! – pokušao je Fran. Umjesto da nestane, kaštel je šutljivo stajao na svome mjestu.

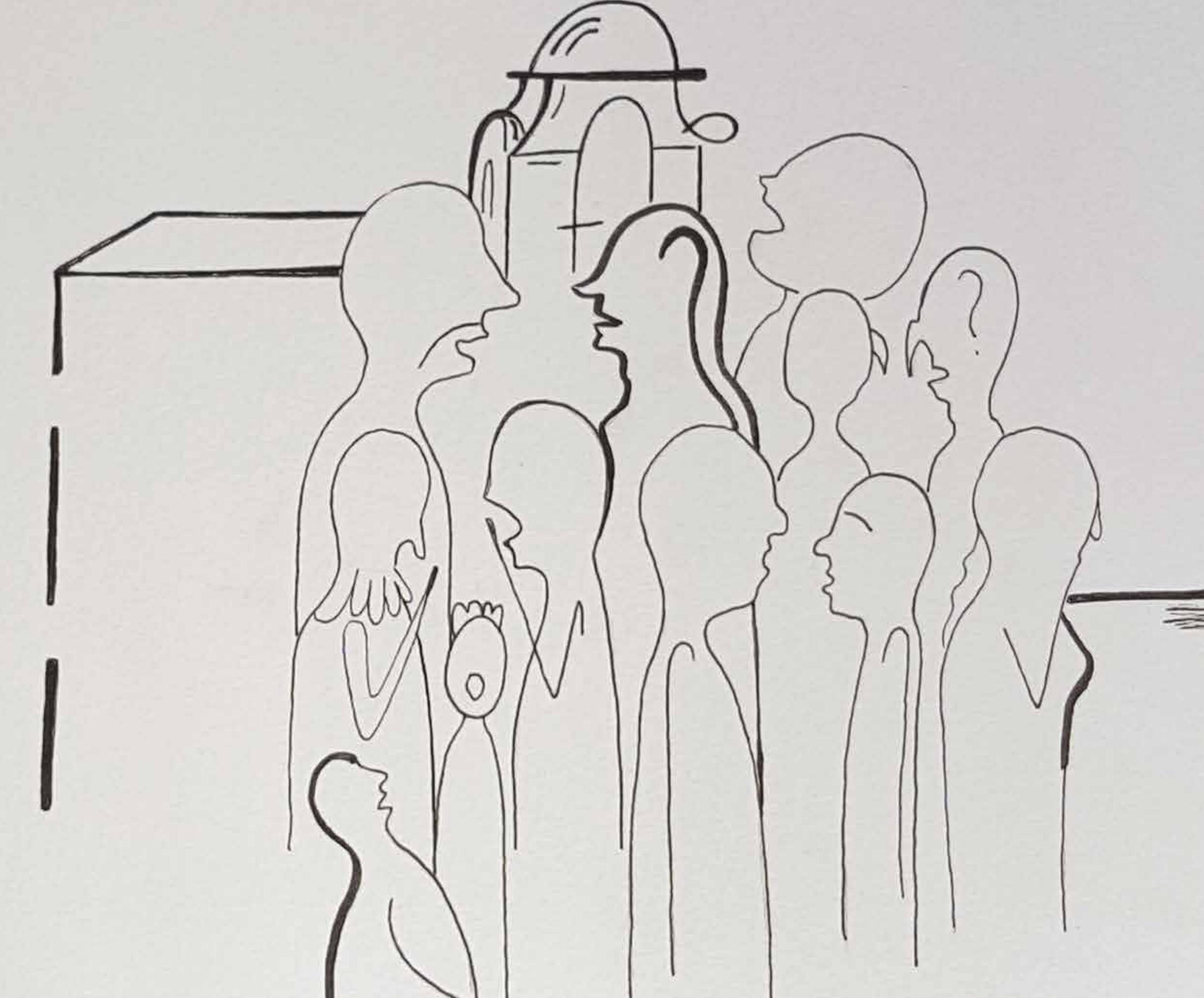
Što je još gore od goreg, na zapovijed o nestanku, kaštel se udvostručio. Točnije, dobio je društvo. Novi kaštel uzdizao se nedaleko od prvoga, također uz more. Ali bio je mnogo veći, još ljepši, s četiri okrugle kule. Gledaš ga i čini ti se kako je to dvorac.

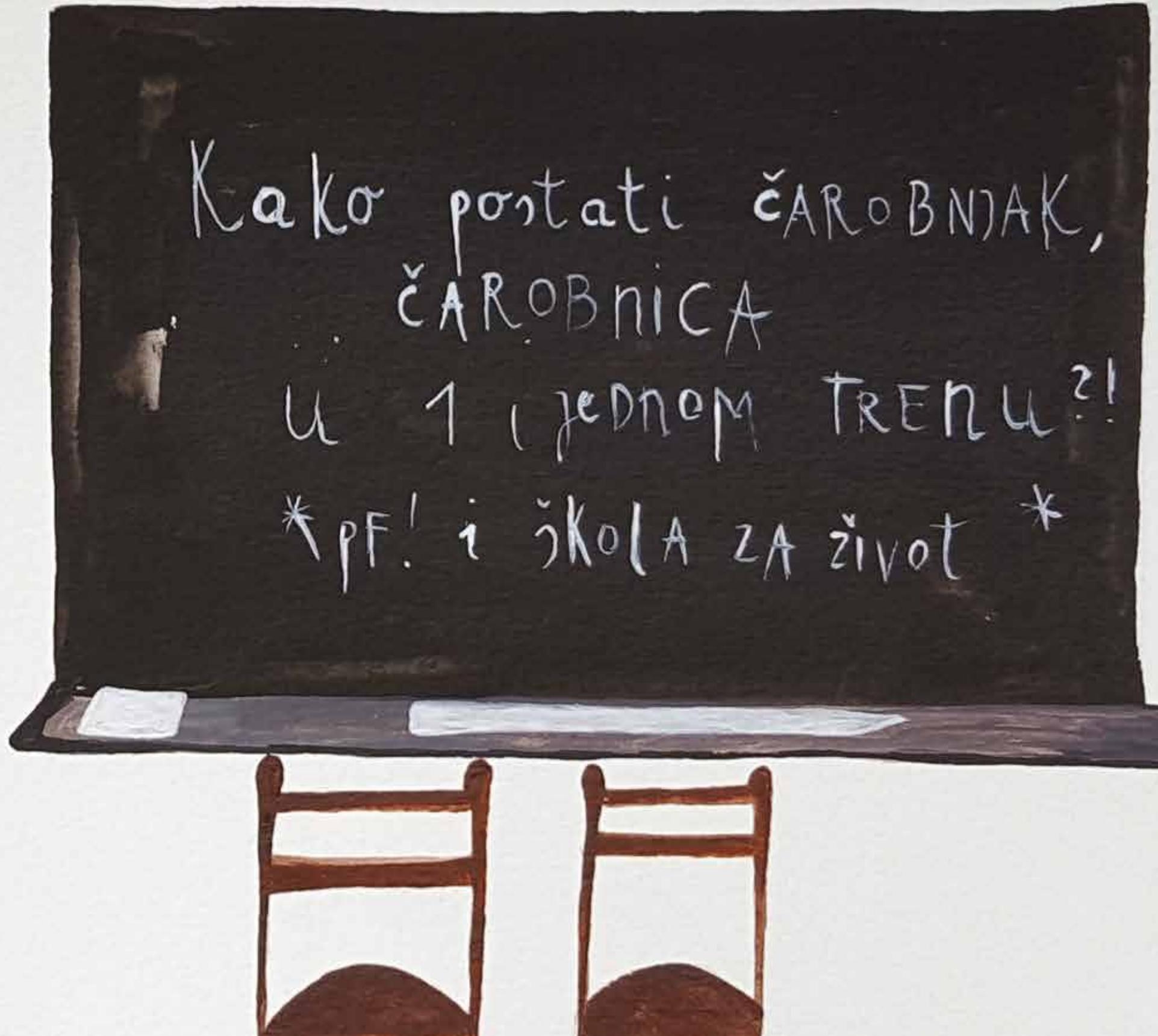
BRATKA DABRA

Kraljevičani su dolazili sa
svih strana i čudom se čudili.
Najprije im se u mjestu
neobjašnjivo pojavio kaštel, a
za njim dvorac.

– Kakve su to čarolije? – pitali
su se. Hoće li se potužiti knezu
Frankopanu?

– Što učiniti? – zbumjeni su brat i sestra. Taman su pomislili kako su ovladali tajnim vještinama, kad ono... Možda se štapić pokvario? Poželjeli su jedno, a on čini drugo. Ili su možda pogriješili njih dvoje? Tek su učili kako postati čarobnjak.

– Neka dvorac smjesta
nestane! – zamahnu
ponovo štapićem Fran.
Puf! Jao i naopako,
nestao je on.

Bio je to vrhunac nevolje. Ana je tražila brata po cijelom dvorcu. Pretražila je sve sobe, popela se u potkrovље, pogledala u kule. Čak je podigla poklopac od šterne. Dozivala s najvišeg prozora. Bila je beskrajno tužna. Samo jedan je brat.

Diii
Diiii
Diiiiii

Javej se
matiini

nje
mije

Braaaaco

Naposljetku je još jednom uzela u ruke štapić. Tako svojeglavog sada se bojala. Ali u potrazi za bratom ništa je nije moglo spriječiti.

– Štapiću, vrati mi brata! – zamahnu djevojčica. I hvala nebu, brat se stvori kraj nje.

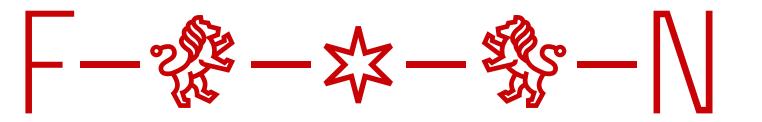
– Nikad više! – rekoše u jedan glas
brat i sestra. Vratili su štapić tamo
gdje su ga našli. U knjigu na vrhu
police. Za dvorac i kaštel nisu se
više ništa usudili poduzeti. Tko zna
što bi se još moglo dogoditi. Obje
građevine zato stoje u Kraljevici i
dan-danas.

– U svemu moraš znati mjeru. Tako je u životu, tako je u kuhinji. – reče mama. Ani i Franu izgledalo je kao da u ruci drži čarobnu žlicu. Puf! Rasla je torta pod maminim rukama.

– U frankopansku tortu stavi se točno koliko treba šećera, badema i grožđica. Ni previše ni premalo. Tko ne zna mjeru, sve će mu ispasti krivo.

PUTOVIMA

Frankopana

Slikovnice:

1. Svojeglavi štapić
2. Trsatsko blago
3. Tri brata i tri kule
4. Putovanje bakarskim jedrenjakom
5. Grobnički mlin
6. Bribirske djevojčice
7. Čabarski rudari
8. Puhova družina

